

Сергієнко О. В.,

кандидат юридичних наук, член-кореспондент Академії адміністративно-правових наук, (Київ, Україна)
ovsergienko@ukr.net

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ СПЕЦІАЛЬНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ ОТРИМАННЯ БУДІВЕЛЬНОГО ПАСПОРТА ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Анотація. Статтю присвячено дослідженню категорії адміністративної процедури отримання будівельного паспорту забудови земельної ділянки як частини спеціального режиму забудови територій у містобудівній діяльності. Метою статті є дослідження змісту поняття адміністративної процедури, будівельного паспорту як правових категорій, як юридичного так і філософського феномену, вплив цих понять на формування нормативної бази містобудівного права, законодавства та правової системи України, з'ясуванню істинного змісту нормативно-правових актів, з'ясування чинників, що зумовлюють існування таких категорій права та обумовлюють їх об'єктивну необхідність. Вагоме значення у статті приділено як правовому та і філософському осмисленню цих понять в першу чергу з точки зору понятійного апарату української мови.

У статті здійснено аналіз структури адміністративної послуги з отримання містобудівного паспорту, а також адміністративної процедури з отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, достатній для проведення порівняльного аналізу цих процедур. Особливу увагу приділено розумінню складних та простих адміністративних процедур з метою надання оцінки політично вмотивованим поняттям спрощення надання адміністративних послуг, впровадження наукового підходу до цієї діяльності з метою отримання об'єктивного результату, важливого для суспільства. Велика низка суб'єктів містобудівної діяльності у своїй щоденній роботі змушені користуватися відповідними адміністративними послугами, особливо в частині здійснення містобудівної діяльності, як фундаментальної галузі економіки України, тому правильне право-розуміння і правозастосування є вагомими чинниками вдалого економічного розвитку нашої держави. Вагому увагу приділено спеціальному об'єкту будівництва – садибному житловому будинку, його синонімам, спорідненим поняттям, складовим. Зазначено, що нормативно-правова база України не має цілісного уявлення про такий об'єкт, іде постійна еволюція уявлень про нього, а це у свою чергу ускладнює отримання відповідної адміністративної послуги. Надання адміністративних послуг особливо щодо документів дозвільного характеру завжди має відбуватися з повним дотриманням норм законодавства, а саме законодавство щодо цих питань повинно бути поверненим обличчям до не тільки до споживача, але і у суспільно важливі галузі, як містобудування, і до потреб і вимог суспільства.

Ключові слова: адміністративна процедура, будівельний паспорт, містобудівні умови і обмеження, садиба, садибний будинок, індивідуальний будинок.

Sergienko O. V.,

Candidate of Legal Sciences, Corresponding Member of the Academy of Administrative and Legal Sciences, (Kyiv, Ukraine) ovsergienko@ukr.net

LEGAL ANALYSIS OF THE SPECIAL ADMINISTRATIVE SERVICE OF OBTAINING A BUILDING PASSPORT FOR THE DEVELOPMENT OF A LAND PLOT

Abstract. The article is devoted to the study of the category of the administrative procedure for obtaining a building passport for the development of a land plot as part of a special regime for the development of territories in urban planning activities. The purpose of the article is to study the content of the concept of administrative procedure, construction passport as legal categories, as a legal and philosophical phenomenon, the influence of these concepts on the formation of the regulatory framework of urban planning law, legislation and the legal system of Ukraine, to clarify the true content of normative legal acts, with elucidation of the factors that determine the existence of such categories of law and determine their objective necessity.

The article attaches great importance to both the legal and philosophical interpretation of these concepts, primarily from the point of view of the conceptual apparatus of the Ukrainian language.

The article analyses the structure of the administrative service for obtaining a town-planning passport, as well as the administrative procedure for obtaining town-planning conditions and land development restrictions, sufficient for conducting a comparative analysis of these procedures. Special attention is paid to the understanding of complex and simple administrative procedures in evaluate order the politically motivated concepts of simplifying the provision of administrative services, the introduction of a scientific approach to this activity in order to obtain an objective result important for society. Majuscule of subjects of urban planning activity in their daily work are forced to use appropriate administrative services, especially in the urban area planning activity, as a fundamental branch of the economy of Ukraine, therefore, correct legal understanding and law enforcement are important factors in the successful economic development of our state. Considerable attention is paid to a special construction object – a manor house, its synonyms, related concepts, components. It is noted that the regulatory and legal framework of Ukraine does not have a coherent idea about such an object, there is a constant evolution of ideas about it, and this, in turn, makes it difficult to obtain the appropriate administrative service. The provision of administrative services, especially regard to permissive documents, must always be carried out in full compliance with legislation, and the legislation on these issues must be directed not only to the consumer, but also in a socially important field, such as urban planning, and to the needs and demands of society.

Key words: *administrative procedure, construction passport, town planning conditions and restrictions, manor house, manor house, individual house.*

Вступ. Політика спрощення надання адміністративних послуг у містобудуванні полягає у визначенні випадків, за яких різні учасники містобудівної діяльності набувають відповідних прав щодо здійснення одного і того самого виду містобудівної діяльності за сукупністю вимог відмінних від основної. Ми можемо говорити про те, що зазначений підхід має за основу припущення про те, що у такому випадку основна сукупність вимог передбачає докладання найбільших зусиль та задіяння найбільших ресурсів для свого здійснення, тож будь-яке зменшення зусиль чи ресурсів є спрощенням. Мова йде про будь-які ресурси: матеріальні, грошові, енергетичні, технічні, людські, часові тощо [1, с. 28]. Розмірковуючи (теоретизуючи [2, с. 75]) над можливими різновидами (варіантами [3, с. 99]) зразків (моделей [4, с. 512]), можна допустити, що основна сукупність не завжди найзатратніша, адже мова йде про умовну точку відліку, адже це може бути сукупність, відповідно до якої здійснюється набуття прав на більшість видів містобудівної діяльності, в такому випадку можна говорити про те, що є спрощені – менш затратні, ніж основна, та посилені – більш затратні, ніж основна. Також, за основну можна мати найменш затратнішу сукупність вимог, у такому випадку саме ця сукупність і буде спрощеною, в той час як усі інші – затратнішими. Підхід, який укорінився в Україні є спадком СРСР, за якого система була в своїй основі дозвільною, саме тому з набуття Україною незалежності безперервно йде боротьба за спрощення, зменшення ризиків (замість урівноваження чи оптимізацію [5, с. 588]), скорочення часу, відкидання непро-

дуктивних втрат тощо. Таким чином, у галузі містобудування України встановлений спадково перший вищеописаний різновид вимог, за якого основні вимоги – найзатратніші, а спрощені – меншзатратні. Одночасно щодо певних видів послуг використовується і вищеописаний другий підхід, де основна сукупність є водороздільною між найменшзатратною та найбільшзатратною, що буде неодноразово зазначено нижче.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження змісту поняття адміністративної послуги щодо отримання будівельного паспорту забудови земельної ділянки.

Завданнями статті, у зв'язку з вищезазначеним, є:

– з'ясувати філософсько-правовий зміст поняття адміністративної послуги та складових її здійснення;

– виявити критерії оцінки спрощення чи ускладнення надання/отримання адміністративної послуги на прикладі спеціального режиму забудови на основі будівельного паспорту забудови земельної ділянки;

– здійснити порівняльний аналіз правового регулювання основного і спеціального режиму забудови земельної ділянки на основі одного з етапів містобудівної діяльності – отриманні основної складової вихідних даних.

Невизначена наукова проблема, якій присвячено статтю. Статтю присвячено дослідженню надання/отримання будівельного паспорту забудови земельної ділянки як спеціального режиму та визначення його ролі у спрощенні здійснення містобудівної діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано розв'язання наукової проблеми. Дослідження проблем правового регулювання спеціального режиму забудови земельних ділянок приділяли увагу Д. В. Бусуїок, Р. Ф. Гонгало, А. Ю. Зайцев, В. М. Косак, В. М. Мартина, О. О. Михайленко, В. Г. Олюха, З. М. Ромовська, В. П. Суворов, Д. В. Федчишин, Н. В. Черкасько, Д. М. Яценко та ін..

Результати дослідження. Що ж таке будівельний паспорт? Відповідно до абзацу другого частини першої статті 27 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»: «будівельний паспорт визначає комплекс містобудівних та архітектурних вимог до розміщення і будівництва індивідуального (садибного) житлового будинку, садового, дачного будинку не вище двох поверхів (без урахування мансардного поверху) з площею до 500 квадратних метрів, господарських будівель і споруд, гаражів, елементів благоустрою та озеленення земельної ділянки» [6]. Очевидно, що для розуміння поняття «індивідуальний (садибний) житловий будинок» необхідно звернутися до інших правових джерел, окрім Порядку видачі будівельного паспорта забудови земельної ділянки [7], оскільки він містить дослівний повтор визначеного Законом поняття, замість того, щоб містити бланкетну норму, посилаючись на Закон, це не тільки сприяє однозначному розумінню норм права, але і надає змогу уникати редакційних правок, які створюють додаткові різнотлумачення. І перша невідповідність заснована на тому, що з метою реформування державної статистики України, ще до набуття чинності Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», тобто до 12 березня 2011 року, Кабінетом Міністрів України була прийнята постанова № 971 від 27 червня 1998 року «Про програму реформування державної статистики на період до 2002 року, якою передбачено «завершення переходу на міжнародну систему обліку та статистики» [8]. На виконання цієї Постанови Державним комітетом України по стандартизації, метрології та сертифікації було затверджено Державний класифікатор будівель і споруд ДК 018:2000 [9]. Згідно цього класифікатора у класі «будинки одноквартирні» виділяють підкласи «відокремлені житлові будинки садового типу» та «будинки садибного типу», у свою чергу у класі «будинки з трьома та більше квартирами» виділяють підклас «будинки багатопверхові підвищеної комфортності, індивідуальні». Отже, державний класифікатор розділяє будинки садибні та індивідуальні за єдиним

критерієм: багатоквартирність! Так, садибні – це одноквартирні, індивідуальні – багатоквартирні. Отже, вживання законодавцем поєднання «індивідуальні (садибні)» ставить перед дослідником очевидне питання: чи на думку законодавця, незважаючи на існуючий статистичний поділ будинків на одноквартирні та багатоквартирні, індивідуальний житловий будинок є відповідником садибного житлового будинку? Тож чи тотожні у праві ці поняття?

Огляд судової практики з цього питання далеко не сприяє відповіді на зазначене питання. Так, Верховний суд оперує поняттям «індивідуального житлового будинку» [10], «індивідуальний житловий будинок (садибного типу)» [11], «індивідуальний (садибний) житловий будинок» [12], «сільський садибний будинок» [13], «одноквартирні (садові) будинки» [14], і це далеко не кінцевий перелік словосполучень, які вживає Верховний Суд України, розбираючи справи щодо об'єктів нашого дослідження. Дуже значна кількість справ містить словосполучення «садибна забудова», для описування обставин зазначених справ. З цієї точки зору є необхідним розглянути норми ДБН 360-92, яким поняття «садибної забудови» визначається як місцевість (район) з «окремими житловими ... будинками ...», яка «не повинна перевищувати 4-х поверхів» [15, с. 11]. В свою чергу, конкурентний ДБН Б.2.2-12:2019 робить ряд змін. Так, прирівнюються поняття «садибний будинок» і «індивідуальний будинок» [16, с. 17] (зважаючи, що час набуття чинності цим ДБН є 01 жовтня 2019 року, хоча це питання у професійних колах викликає спори, проте це є предметом іншого дослідження, тому ми виносимо це за рамки цього дослідження), в світлі чого вищезначені судові практики і розгляди носять на собі відбиток сумнівності. Згідно цього ДБН ці будинки мають ряд характеристик: мають присадибну ділянку, господарські споруди і є одним домогосподарством. Відповідно до норм цього ДБН забудова, сформована такими будинками, і є садибною, і обмежена уже трьома поверхами [16, с. 27]. А от у ДБН В.2.2-15:2019 «Житлові будинки. Основні положення» під одноквартирним житловим будинком розуміють «індивідуальний житловий будинок, що має прибудинкову територію» [17, с. 11].

Що ми можемо узагальнити з вищезначеного? По-перше, державний класифікатор будівель і споруд, будучи основою для статистичних спостережень, уніфікованих з світовою спільнотою, не співпадає з законодавчою роботою Верховної Ради України та профільного

Міністерства. По-друге, очевидно, що поступово нормативна база дрейфує у бік ототожнення понять «садибний будинок» і «індивідуальний будинок», при цьому за основу індивідуальності взято поняття «домогосподарства». По-третє, у цих будинків є обов'язкові складові: земельна ділянка, господарські споруди, висота до трьох поверхів. Ці характеристики стають дуже подібними до класичного визначення поняття «садиба»: «житловий будинок та господарські будівлі з прилеглими до них садом і городом, що разом є окремим господарством» [18, с. 10].

Дивовижні зміни у питанні розуміння індивідуального чи садибного житлового будинку внесла Постанова Кабінету Міністрів України № 488 від 12 травня 2023 року «Деякі питання проведення технічної інвентаризації» [19], адже у затвердженому нею пп.4 пункту 4 Порядку проведення технічної інвентаризації останній підлягають «житлові будинки садибного типу» і жодного спогаду про «індивідуальні житлові», як і про «домогосподарство».

Тож, з питанням об'єкту, щодо якого надається адміністративна послуга ми визначилися, тож окреслимо тепер і саму послугу.

Розбір норми статті 27 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» передбачає, що забудова територій за будівельним паспортом для садибних будинків площею до 500 квадратних метри є правом. Чи вірно розуміти, що можна будівельний паспорт не отримувати, а натомість здійснювати будівництво? Справа полягає у тому, що порядок побудови зазначеного Закону базується на понятті забудови території, яка відповідно до частини п'ятої статті 25 передбачає послідовність дій, і перша із них – отримання вихідних даних. Незважаючи на те, що у тексті зазначеного Закону під «вихідними даними» описана ціла низка правових категорій, і очевидно що це не сприяє правильному праворозумінню, проте завдяки пункту 1 частини другої статті 26¹ та частини першої статті 29 ми розуміємо, що в цьому випадку в першу чергу мова йде про містобудівні умови і обмеження. Отже, «основні вимоги щодо отримання вихідних даних, які є адміністративною послугою є отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, під якими згідно частини шостої статті 1 Закону розуміють: документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озе-

лення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією». В розумінні нашого дослідження основними вимогами є вимоги, щодо отримання містобудівних умов і обмежень. Натомість саме для садибних будинків площею до 500 квадратних метрів встановлено право не отримувати містобудівні умови і обмеження, натомість замість них отримати будівельний паспорт. Часто це отримання називають окремим режимом забудови, оскільки містить цілу низку особливих ознак.

Що містобудівні умови і обмеження, що будівельний паспорт є комплексом планувальних вимог. Для їх отримання необхідно засвідчити право землекористування, у нашому випадку щодо присадибної ділянки, а у випадку реконструкції, капітального ремонту чи реставрації садиби – право користування житловою будівлею і господарськими будівлями і спорудами, що входять у склад цієї садиби.

Що ж тоді їх розрізняє? Перше, це здійснення самої адміністративної процедури. Так, для отримання містобудівних умов і обмежень до відповідного органу містобудування і архітектури міської, сільської чи селищної ради необхідно відповідно до абзацу четвертого частини третьої статті 29 подати «містобудівний розрахунок, що визначає інвестиційні наміри замовника, який складається у довільній формі з доступною та стислою інформацією про основні параметри об'єкта будівництва». Для отримання будівельного паспорта, до тих самих органів містобудування і архітектури необхідно подати сам будівельний паспорт, який складається із графічних і текстових матеріалів. Щодо графічної складової, то відповідно до Порядку видачі будівельного паспорта забудови земельної ділянки необхідно подати схему намірів забудови, яка відповідно до його пункту 2.10 «місце розташування запланованих об'єктів будівництва, червоні лінії, лінії регулювання забудови, під'їзди до будівель і споруд, відстань від об'єкта будівництва до вулиць (доріг), мінімальні відстані від об'єкта будівництва до меж земельної ділянки, а також будівель і споруд, розташованих на суміжних земельних ділянках, місця підключення до інженерних мереж», а також «фасади та плани поверхів об'єктів із зазначенням габаритних розмірів, перелік систем інженерного забезпечення» відповідно до абзацу п'ятого пункту 2.1 цього Порядку, які є фактично складовою архітектурної частини проекту будівництва. Чи розробляються ці графічні матеріали для випадку містобудівних умов і обмежень?

Для адміністративної процедури їх отримання – ні! Чому ж тоді, ми часто чуємо, що будівництво за будівельним паспортом – це спрощена послідовність? Справа полягає у тому, що відповідно до частини шостої статті 26 Закону забудова земельної ділянки має ряд послідовних етапів отримання адміністративних послуг: перша, отримання вихідних даних, друге, отримання права на виконання будівельних робіт, третє, отримання права на експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Висновок про спрощення робиться на підставі оцінки усіх процедур разом, а не кожної окремо. Тож відповідно до предмету нашого дослідження маємо наступне, сама адміністративна послуга отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки є основною, але одночасно менш затратною. Більш затратною процедуру отримання будівельного паспорта робить необхідність виконання частини проектних робіт для здійснення такої процедури, це розробка архітектурної частини проекту будівництва разом із схемою розташування. Тому право не розробляти повний склад проектної документації є спрощенням в наступній стадії забудови земельної ділянки – розроблення проекту будівництва, яка у основній послідовності виконується після отримання вихідних даних.

А от Постанова Кабінету Міністрів України № 722 від 24 червня 2022 року є спрощенням адміністративної процедури отримання будівельного паспорта, адже абзаци другий та третій її пункту першого передбачають право не отримувати будівельний паспорт, а лише розробляти схему намірів забудови. Але оскільки для отримання містобудівних умов і обмежень розробляти таку схему не потрібно (це буде здійснено в процесі проектування), то адміністративна процедура отримання будівельного паспорта є складнішою, ніж адміністративна процедура отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки [20].

І на останок, надання адміністративних послуг здійснюється або у дозвільному порядку (шляхом надання дозволу чи документу дозвільного характеру), або порядку повідомлення (надсилання повідомлення відповідним адміністративним органам без очікування від них дозволу). За цими критеріями обидві адміністративні процедури є дозвільними і передбачають у однаковий строк (10 днів) отримання одного з двох дозвільних документів (будівельного паспорта чи містобудівних умов і обмежень). І відсутність назв цих документів у Законі України «Про перелік документів дозвільного

характеру в сфері господарської діяльності» [21] не робить їх декларативними.

Висновки. На основі викладеного у цьому дослідженні матеріалу можемо зробити низку висновків. Перше, розуміння спеціального режиму забудови земельної ділянки має ряд проблем, серед основних – відсутність чіткого розуміння щодо тих об'єктів будівництва, які повинні забудовуватися за цим режимом, маємо значну правову неузгодженість у поняттях садибне і індивідуальне будівництво. По друге, поняття здійснення адміністративної процедури дуже часто заміняється на поняття здійснення певного виду містобудівної діяльності, тобто здійснюється підміна основних понять, які перешкоджають неупередженій оцінці. По третє, як встановлено спеціальний режим в частині отримання вихідних даних на будівництво не є спрощеним, порівняно з загальним режимом. Врегулювання правових і термінологічних розбіжностей є головним завданням нормотворчої діяльності у галузі містобудування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Верхоглядова Н. І., Письменна О. Б. Класифікація ресурсів та її значення для управління ресурсозбереженням. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 16. С. 27–31.
2. Словник української мови: в 11 томах. / ред. тому: А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк та ін. Київ: Наукова думка, 1979. Т. 10. 658 с.
3. Словник іншомовних слів: тлумачення словотворення та слововживання. С. П. Бирик, Г. М. Сюта. Харків: Фоліо, 2006. 623 с.
4. Словник іншомовних слів / гол.ред. О. С. Мельничук. Київ: Головна редакція УРЕ, 1977. 746 с.
5. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. / Добронравова І. С., Руденко О. В., Сидоренко Л. І. та ін.; за ред. І. С. Добронравової (ч. 1), О. В. Руденка (ч. 2). Київ: ВПЦ «Київський університет», 2018. 607 с.
6. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 34. Ст. 343.
7. Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 05.07.2011 №103 «Про затвердження Порядку видачі будівельного паспорта забудови земельної ділянки». *Офіційний вісник України*. 2011. № 59. Ст. 340.
8. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.06.1998 № 971 «Про програму реформування держаної статистики на період до 2002 року». // URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/971-98-%D0%BF#Text> (дата звернення 28.08.2023).
9. Наказ Держстандарту України від 17.08.2000 № 507 // URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va507565-00#Text> (дата звернення 28.08.2023).

10. Верховний Суд України. Огляд судової практики Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду. // URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/Oglyad_podil_majna.pdf (дата звернення 28.08.2023).
11. Верховний Суд України. Постанова від 17 лютого 2022 року № 640/9519/19; провадження № К/9901/27831/19. // URL: <https://ips.ligazakon.net/document/C021584> (дата звернення 28.08.2023).
12. Верховний Суд України. Постанова від 25 травня 2022 року № 819/1349/17; провадження № К/9901/31935/19. // URL: <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=104467080&red=100003ae32b2706dff80fa17dfe61343388411&d=5> (дата звернення 28.08.2023).
13. Верховний Суд України. Постанова від 22 вересня 2021 року № 173/1744/19; провадження № 61-17213св20. // URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99926528> (дата звернення 28.08.2023).
14. Верховний Суд України. Постанова від 01 лютого 2021 року № 500/3491/16-а; провадження № К/9901/16301/18. // URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94565945> (дата звернення 28.08.2023).
15. Державні будівельні норми України. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень. ДБН 360-92 Київ: Держбуд, 2002. 126 с.
16. Державні будівельні норми України. Планування і забудова територій. ДБН В 2.2-12:2019. Київ : Мінрегіон України, 2019. 185 с.
17. Державні будівельні норми України. Будинки і споруди. Житлові будинки. Основні положення. *Інформаційний бюлетень*. Київ : Мінрегіон України, 2019. № 8. 44 с.
18. Словник української мови: в 11 томах. / ред. тому: І. С. Назарова. Київ : Наукова думка, 1978. Т. 9. 916 с.
19. Постанова Кабінету Міністрів України № 488 від 12.05.2023 «Деякі питання проведення технічної інвентаризації». *Урядовий кур'єр*. 2023. № 100.
20. Постанова Кабінету Міністрів України від 24.06.2022 № 722 «Деякі питання здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану». *Урядовий кур'єр*. 2022. № 140.
21. Закон України «Про перелік документів дозвільного характеру в сфері господарської діяльності» від 19 травня 2011 р. 3392-VI. *Голос України*. 2011. № 108.
2. Buriachok, A.A., & Hgnatiuk, H.M. (Ed.). (1979). *Slovyk ukrayinskoi movy* [Dictionary of the Ukrainian language]. (Vols. 1–11). Т. 10. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
3. Bybyk S.P., & Suta H.M. (2006). *Slovyk inshomovnyh sliv: tlumachennia slovotvorennia ta slovovkhyvannia* [Dictionary of foreign words: interpretation of word formation and word usage]. Kharkiv : Folio [in Ukrainian].
4. Melnychuk O.S. (Eds.) (1977). *Slovyk inshomovnyh sliv* [Dictionary of foreign words]. Kyiv: Holovna redaktsia URE [in Ukrainian].
5. Dobronravova I.S., Rudenko O.V., & Sydorenko L.I. (2018). *Metodolohia ta orhanizatsia naukovykh dosliskhen* [Methodology and organization of scientific research]. I.S.Dobronravova, & O.V.Rudenko (Ed.). Kyiv. : VPTs «Kyivsky universytet» [in Ukrainian].
6. Zakon Ukrainy Pro rehuluvannia mistobudivnoi dialnosti: pryiniaty 17 lut. 2011 roku № 3038-VI [Law of Ukraine on the regulation of urban planning activities from February 17 2011, № 3038-VI]. (2011, February 17). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. № 34. [in Ukrainian].
7. Nakaz Ministerstva regionalnogo rozvytku, budivnytstva ta khytlovo-komunalnoho hospodarstva, pryiniaty 05 Jul. 2011 roku № 103. [Order of the Ministry of Regional Development, Construction and Housing and Communal Services of Ukraine from July 05 2011 № 103]. *Ofitsynyi visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine*. № 59 [in Ukrainian].
8. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy 27 Jun 1998 roku № 971 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 27 1998 № 971] (n.d.). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/971-98-%D0%BF#Text> [in Ukrainian]
9. Nakaz Derkhstatu Ukrainy 17 august 2000 roku № 507 [Order of the State Statistics Committee of Ukraine from August 17, 2000 № 507] Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/va507565-00#Text> [in Ukrainian].
10. Verhovnyi Sud Ukrainy. Ohliad sudovoi praktyky Kasatsiinogo tsyvilnogo sudu u skladi Verhovnoho Sudu [Review of the judicial practice of the Civil Court of Cassation as part of the Supreme Court]. Retrieved from: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/Oglyad_podil_majna.pdf [in Ukrainian].
11. Postanova Verhovnoho Sudu Ukrainy 17 lut. 2022 roku № 640/9519/19 [Resolution of the Supreme Court of Ukraine from February 17, 2022 № 640/9519/19]. Retrieved from: <https://ips.ligazakon.net/document/C021584> [in Ukrainian].
12. Postanova Verhovnoho Sudu Ukrainy 25 trav 2022 roku № 819/1349/17 [Resolution of the Supreme Court of Ukraine from May 25, 2022 № 819/1349/17]. Retrieved from: <http://iplex.com.ua/doc.php?regnum=104467080&red=100003ae32b2706dff80fa17dfe61343388411&d=5> [in Ukrainian].

REFERENCES:

1. Verhohliadova, N. I., & Pysmenna, O. B. (2015). *Klasyfikatsia resursiv tayiznachennia dlia upravlinnia resursozberekhennia* [Resources classification and its importance for resources management]. *Investytsii: praktyka i dosvid – Investments: practice and experience*, 16, 27–31 [in Ukrainian].

13. Postanova Verhovnoho Sudu Ukrainy 22 ver. 2021 roku № 173/1744/19 [Resolution of the Supreme Court of Ukraine from September 22, 2021 № 173/1744/19]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99926528> [in Ukrainian].
14. Postanova Verhovnoho Sudu Ukrainy 01 lut. 2021 roku № 500/3491/16-a [Resolution of the Supreme Court of Ukraine from February 01, 2021 № 500/3491/16-a]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94565945> [in Ukrainian].
15. Derkhavni budivelni normy. [State building regulations of Ukraine] (2002). DBN 360-92 from 15 April 1992. Kyiv: Derkhbud Ukraine [in Ukrainian].
16. Derkhavni budivelni normy. [State building regulations of Ukraine] (2019). DBN B 2.2-12:2019 from 01 October 2019. Kyiv: Minregion Ukraine [in Ukrainian].
17. Derkhavni budivelni normy. [State building regulations of Ukraine] (2019). DBN B.2.2-15:2019 from 01 December 2019. Kyiv: Minregion Ukraine [in Ukrainian].
18. Nazarov I.S. (Ed.). (1978). Slovnyk ukrayinskoï movy [Dictionary of the Ukrainian language]. (Vols. 1–11). T.9. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
19. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy 12 trav. 2023 roku № 488 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from May 12, 2023 № 488] (n.d.). Uriadovyi kurier – *Government Courier* № 100 [in Ukrainian]
20. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy 24 cher. 2023 roku № 722 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 24, 2023 № 722] (n.d.). Uriadovyi kurier – *Government Courier* № 140 [in Ukrainian]
21. Zakon Ukrainy Pro perelik dokuventiv dozvilnoho kharakteru: pryiniaty 19 trav. 2011 roku № 3392-VI [Law of Ukraine on the regulation of urban planning activities from May 19, 2011, № 3392-VI]. (2011, May 19). Holos Ukrainy – *Voise of Ukraine*. № 108 [in Ukrainian]